

GELIJKHEID WORDT PAS MOGELIJK DOOR ONGELIJKHEID TE ERKENNEN

Bijkomende competentie: moeder

15 DECEMBER 2015 | Els Van Peborgh, Aspirant van het FWO en bereidt een doctoraat in de Wijsbegeerte voor aan de Universiteit Antwerpen

Vrouwen moeten niet leren hun mannetje te staan, ze moeten net opkomen voor hun recht om vrouw te zijn. We moeten de biologische verschillen omarmen om tot gelijkheid te komen, schrijft **Els Van Peborgh**.

Dat discriminatie van vrouwen op de arbeidsmarkt na al die jaren nog niet is opgelost, is ontstellend maar allesbehalve verbazingwekkend. Zoals blijkt uit het opiniestuk van Alona Lyubayeva ([DS 14 december](http://www.standaard.be/cnt/dmf20151213_02018978)) (http://www.standaard.be/cnt/dmf20151213_02018978) loopt het aantal vrouwen in leidinggevende functies bij de Vlaamse overheid zelfs terug. Toch blijft men naar de cijfers kijken als een koe naar een trein. Dat blijkt uit de reactie van Christine Mattheeuws vorige week ([DS 9 december](http://www.standaard.be/cnt/dmf20151208_02011523)) (http://www.standaard.be/cnt/dmf20151208_02011523). De voorzitter van het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen plant nogmaals diezelfde overtuigingen in de geesten van mannen en vrouwen die we net bij de wortel moeten uitroeien: dat je crèches moet vinden die laat open zijn, dat vrouwen die te veel tijd aan hun kinderen besteden hun job ‘ondergeschikt’ maken, dat ouders die geregeld vroeger weg moeten minder goed werk leveren.

Het Instituut voor de Gelijkheid van Mannen en Vrouwen probeert de verantwoordelijkheid te leggen bij de voltijds werkende mannen en hun werkgevers. Of men legt de schuld bij de vrouwen zelf, die te makkelijk genoeg nemen met een deeltijdse job en zich daarbij te weinig bewust zouden zijn van de gevolgen voor hun carrière. Maar is het – met ideeën als deze en die van Mattheeuws in het achterhoofd – verwonderlijk dat zowel vrouwen, mannen als werkgevers de combinatie van gezin en werk uiteindelijk niet zo’n warm hart toedragen?

De was en de boormachine

Helaas is geen enkel vooraf bedacht plan over hoe je carrière en gezin wilt combineren waterdicht. Bovendien gaat er door de opeenstapeling van clichés geen aandacht naar de onderliggende reden die we weigeren te erkennen. Precies door die weigering houden we de ongelijkheid in stand. Om gelijkheid te creëren moeten we durven te erkennen dat vrouwen en mannen niet hetzelfde zijn.

Natuurlijk is het een belachelijk idee dat mannen geen was kunnen sorteren en vrouwen niet met een boormachine overweg kunnen. Maar met een te grote angst voor stereotypering dreigen we ook belangrijke verschillen over het hoofd te zien.

Zelf ben ik een fervente voorstander van een gelijke verdeling van zorgtaken. Die gelijkheid hebben we ook in ons gezin met succes doorgevoerd. Met allebei dezelfde veeleisende jobs en een even grote bereidheid om gelijk bij te dragen, leek het alsof we op dezelfde manier de impact van een gezin op ons werk zouden ervaren.

Dat was niet het geval. Ik worstelde er meer mee dan mijn man. Dat had grotendeels te maken met de beginsituatie: de fysieke en mentale impact van een zwangerschap, een bevalling en borstvoeding. Niet je man, maar jij bent misselijk zodra je zwanger wordt, jij moet op je eten letten, jij moet oppassen dat je niet uitglijdt als het sneeuwt. Jij moet na een traumatische uitputtingsslag die kleine er uitpersen, jij moet hem 's nachts aan het eten krijgen, jij wordt altijd als eerste wakker (ook met oordopjes), jij gaat een jaar later nog door je rug omdat je niet genoeg tijd nam voor je buikspieroefeningen.

Dat alles bedeeft een vrouw een specifieke zorg en verantwoordelijkheid toe die ook later nog een impact heeft. Een impact die op de werkvloer en de arbeidsmarkt systematisch wordt ontkend. Die zelfs móét worden ontkend, wil een vrouw haar kansen niet ondermijnen. Elk signaal dat ze graag meer tijd wil om aan de combinatie met het moederschap te wennen, wordt al gauw beschouwd als een teken van vrouwelijke zwakte of een gebrek aan ambitie.

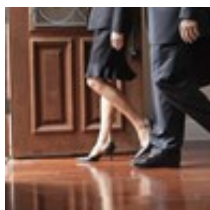
Mayer en Zuckerberg

Dé grote fout van het vroegere feminisme is dat het vrouwen geleerd heeft op de werkvloer hun mannetje te staan, in plaats van op te komen voor zichzelf en het recht voluit vrouw te zijn. Het gevolg is dat ze méér dan hun mannetje moeten staan. Een man die ergens geen zin in heeft, wordt gezien als een leider die kan delegeren, een vrouw die zich eens wat ongeïnspireerd toont, heeft te weinig ambitie. Helemaal te gek wordt het wanneer, zoals bij Marissa Mayer en Mark Zuckerberg, vrouwelijke bedrijfsleidsters de dag na de bevalling weer aan het werk gaan terwijl hun mannelijke concurrenten twee maanden vaderschapsverlof opnemen. Welke belangrijke evolutie neofeministen als Beyoncé ook mogen voorstaan, zulke verdraaide situaties trek je niet recht met een minirok alleen.

Wat we dus nodig hebben, is een radicale ommezwaai in ons denken over de gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Om werkelijk een gelijkekansenbeleid te voeren, moeten we realistisch zijn over de biologische ongelijkheid tussen mannen en vrouwen en juist discrimineren. We moeten die ongelijkheid erkennen en respecteren, om zo tot een praktijk te komen die er objectief rekening mee houdt en formele gelijkheid werkelijk mogelijk maakt. Om de kwaliteiten van een werknemer objectief in te schatten, moet er een kader zijn dat het mogelijk maakt om cv's van mannen en vrouwen, met en zonder kinderen, verschillend te beoordelen en te vergelijken. Dit vereist dat kwaliteit kan opwegen tegen kwantiteit. Ook mogen de kinderen niet langer beschouwd worden als de vijanden van het werk. Hoeveel ouders zijn er niet die hun leiderschapskwaliteiten juist versterken in de omgang met hun kinderen of er ideeën uit putten? Misschien moeten we onze opvoedtaak voortaan gewoon op ons cv zetten.

LEES MEER

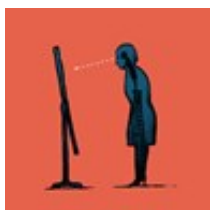

14/12/2015 | HET STREEFCIJFER BESTAAT NOG, MAAR HET BELEID SCHIET
TEKORT

Vrouwen aan de top, het gaat slechter dan ooit

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20151213_02018978)

09/12/2015 | Amper helft 20 tot 50-jarigen tevreden met uiterlijk
(http://www.standaard.be/cnt/dmf20151208_02011337)

14/12/2015 | KUNST

Mecenas doneert vrouwelijke kunst

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20151213_02019353)

14/12/2015 | EMANCIPATIE

‘Of er nu een vrouw of een man aan de top staat, interesseert
Homans niet’

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20151213_02019589)

11/12/2015 | VERDELING HUISHOUDTAKEN BLIJFT STEREOTIEP

Vrouwen in de keuken, mannen in de tuin

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20151211_02016435)

Een vrouw heeft een specifieke verantwoordelijkheid voor haar kind, en dat heeft lang een impact. Waarom dat ontkennen?

ALLE ARTIKELS VAN DE LAATSTE 24 UUR » (/NIEUWS/MEEST-RECENT)

Meer?

Lees de volledige krant digitaal. (<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)